

AAN De Minister van Economische Zaken

DATUM 22 januari 2007

ONS KENMERK z2006-01542

CONTACTPERSOON

UW BRIEF VAN 11 december 2006

UW KENMERK ET/TM/6107373

ONDERWERP wetsvoorstel implementatie bewaarplicht
verkeersgegevens

Bij brief van 11 december 2006, kenmerk ET/TM/6107373, zond u het College bescherming persoonsgegevens (CBP) het conceptwetsvoorstel implementatie Europese richtlijn dataretentie, ter implementatie van Richtlijn 2006/24/EG en ter wijziging van Richtlijn 2002/58/EG.

U verzocht het CBP om een reactie op het conceptwetsvoorstel. Het CBP voldoet hierbij gaarne aan dit verzoek. Een afschrift van deze brief is heden verstuurd aan de minister van Justitie.

Het advies op hoofdlijnen

Het CBP heeft vier hoofdpunten van kritiek op de voorgestelde omzetting van de Richtlijn dataretentie. De uitwerking vindt u in het bijgevoegde advies.

Positief is het CBP over de voorgestelde taakverdeling tussen het Agentschap Telecom en het CBP zelf.

De vier belangrijkste aandachtspunten zijn:

1. De lengte van de voorgestelde bewaartermijn (18 maanden);
2. De keuze voor delegatiebepalingen;
3. Begrenzing van de toegang tot de bewaarde gegevens;
4. Controlemiddelen op rechtmatig gebruik.

De lengte van de voorgestelde bewaartermijn

Het CBP concludeert dat de Memorie van Toelichting (hierna: MvT) geen overtuigend bewijs levert voor de noodzaak van een bewaartermijn van 18 maanden. Ook het argument dat de gegevens anderhalf jaar bewaard moeten worden in verband met rechtshulpverzoeken is volgens het CBP niet onderbouwd.

Op grond van eigen onderzoek stelt het CBP vast dat er grote verschillen zijn tussen de (voorgenomen) bewaartermijnen in EU-lidstaten, terwijl de richtlijn juist harmonisatie beoogt van de aan aanbieders opgelegde verplichtingen. In het licht van deze vergelijking en het ontbreken van een onderbouwing van nut en noodzaak van een bewaartermijn die afwijkt van wat

noodzakelijk is voor bedrijfsdoeleinden, adviseert het CBP om te volstaan met de minimaal verplichte bewaartermijn van zes maanden.

De keuze voor delegatiebepalingen

Bij het omzetten van de bepalingen uit de richtlijn kiest de MvT ervoor om een aantal belangrijke beslissingen uit te stellen en te verwijzen naar delegatiebepalingen. De belangrijkste drie uitgestelde beslissingen zijn: de soorten gegevens die bewaard dienen te worden; de keuze voor centrale of decentrale opslag en het bijhouden van statistieken over het gebruik van de gegevens. Het CBP meent dat uit de *Aanwijzingen voor Regelgeving* voortvloeit dat hoofdelementen van de Richtlijn in de wetstekst zelf dienen te worden vastgelegd. Bij het opstellen van de lijst van de soorten te bewaren gegevens adviseert het CBP bovendien om geen nieuwe verplichting te creëren voor het opslaan van locatiegegevens gedurende de communicatie. Die categorie gegevens is juist expliciet uit de Richtlijn gehouden omdat het een te indringende, alomvattende verborgen surveillance van de verplaatsingen van zeer grote aantallen onverdachte burgers mogelijk maakt.

Het CBP adviseert daarnaast een decentrale opslag van de verkeers- en locatiegegevens, waarbij de gegevens ten behoeve van de opsporing *logisch gescheiden* worden bewaard van de gegevens die noodzakelijk zijn voor de eigen bedrijfsvoering van de aanbieders. Een centrale opslag is in strijd met overweging 13 van de richtlijn, die voorschrijft dat de gegevens zodanig worden bewaard dat *voorkomen wordt dat gegevens twee keer worden bewaard*.

Begrenzing van de toegang tot de bewaarde gegevens

Het CBP is van oordeel dat de grenzen voor toegang tot de te bewaren gegevens onvoldoende scherp zijn getrokken. Het CBP vraagt zich af in hoeverre artikel 11.13 Tw de bestaande mogelijkheden beperkt voor derden om de beschikking te krijgen over de bewaarde gegevens en adviseert om de bestaande wettelijke bevoegdheden voor het verkrijgen van gegevens alsnog nader in te perken.

Het CBP adviseert om in het wetsvoorstel uit te sluiten dat de bevoegdheid van artikel 126hh Sv kan worden ingezet voor het verkrijgen van het (gedeeltelijke) bestand van bewaarde gegevens ten behoeve van datamining.

Ten aanzien van het inzage- en correctierecht van betrokkenen adviseert het CBP een gedetailleerde uitwerking van de balans met rechten en vrijheden van anderen, met name als het gaat om werknemers en gezinsleden.

Tenslotte adviseert het CBP om het geheel aan strafvorderlijke bevoegdheden ten aanzien van telecommunicatiegegevens kritisch te bekijken, met name als het gaat om de relatie tussen de bewaarplicht en het bevroeringsbevel (126ni Sv).

Controlemiddelen op rechtmatig gebruik

Teneinde inzicht te krijgen in het nut van de bewaarplicht in Nederland adviseert het CBP om de verplichting tot het bijhouden van statistieken in de wet vast te leggen en niet in een delegatiebepaling. Daarbij zouden de statistieken openbaar gemaakt moeten worden, ook als het bevragingen door inlichtingendiensten betreft. Ter vergroting van de middelen om de rechtmatigheid van bevragingen te controleren, adviseert het CBP een strikte naleving van de notificatieplicht, gekoppeld aan een wettelijke verplichting tot het bijhouden van statistieken over het naleven van die plicht.

Graag verneemt het CBP of en op welke wijze u gevolg geeft aan het advies.

Het College vertrouwt erop u hiermee voldoende te hebben geïnformeerd. Uiteraard is het CBP, indien gewenst, tot nadere toelichting bereid.

Hoogachtend,

Het College bescherming persoonsgegevens,
Voor het College,

mw. mr. M.W. McLaggan-van Roon
collegelid